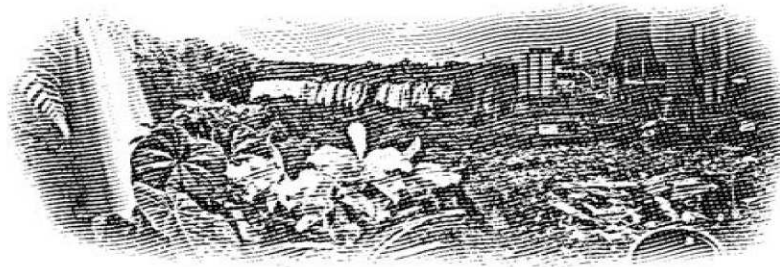

Chức Quản Gia Và Môi Trường

Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Thi thiên 8; Sáng thế Ký 2:15; Khải huyền 4:11; Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8-11; 1 Cô-rinh-tô 3:16.*

Câu Gốc: “Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: **Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất**” (Sáng thế Ký 1:28).

Thế giới mà chúng ta đang sống là một món quà từ Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa. Đó là Đức Chúa Trời, “Hãy thờ phượng Đấng dựng nên trời, đất, biển, và các suối nước” (Khải huyền 14:7). Ngài đã đặt loài người trong sự sáng tạo này. Đó là chương trình của Đức Chúa Trời ngay từ lúc đầu là đặt loài người ở trong mối tương giao với Ngài, với những người khác, và thế gian. Vậy, là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, chúng ta phải giữ gìn thiên nhiên trong việc chúng ta phụng sự Đức Chúa Trời. . . .

“Vì sự nghèo đói của con người và sự ô nhiễm liên hệ với nhau, chúng ta hứa nguyện sẽ làm đời sống tốt đẹp hơn cho tất cả mọi người. Mục tiêu của chúng ta là quản trị môi trường kỹ lưỡng trong khi thỏa đáp nhu cầu của con người. . . .

“Chúng ta hứa sẽ thi hành sự quản trị các loài thọ tạo của Đức Chúa Trời. Chúng ta tin rằng sự phục hồi hoàn toàn chỉ hoàn thành khi Đức Chúa Trời làm mọi sự nên mới.” – Phỏng trích từ “Chăm sóc các Tạo vật – Lời Tuyên bố về Môi trường của Toàn Cầu Tổng hội của Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm.”

Sự Quản Trị Ban Cho Khi Tạo Thế

Theo Sáng thế Ký 1:26, sự quản trị của A-đam là trên tất cả mọi sự trong thế gian – biển, đất, và không khí. Quản trị nghĩa là cai trị hay có quyền trên tất cả mọi sinh vật. Không nói gì về việc quản trị trên quyền lực của thiên nhiên nhưng chỉ trên các vật sống. Và, theo câu đó, A-đam là người cai trị trên trái đất.

Độc lại Thi thiên 8. Câu trả lời của Đa-vít là gì cho sự vinh dự Đức Chúa Trời ban cho loài người? Chúng ta được ban cho sự “vinh hiển và sang trọng” nghĩa là gì? (câu 5). Có phải điều đó nghĩa là loài người được ban cho quyền quản trị trái đất?

Theo Sáng thế Ký 2:19, một trong những bốn phận đầu tiên của A-đam là đặt tên các súc vật. Tên có ý nghĩa quan trọng trong thời Kinh Thánh. Tên của một người cho thấy người đó là ai và địa vị của họ. Có quyền đặt tên cho các loài chim và thú vật chứng tỏ uy quyền của A-đam trên các sinh vật.

Hãy đọc Sáng thế Ký 2:15. Bằng những cách nào bạn thấy nguyên tắc về sự quản trị được bày tỏ ở đây?

A-đam được ban cho trách nhiệm để trồng và giữ vườn, nghĩa là phải chăm sóc và cung cấp các nhu cầu cho vườn. Căn ngữ tiếng Hê-bơ-rơ, *smr*, dịch ở đây là “giữ” vườn, thường có nghĩa là “chăm sóc” hay “bảo vệ.” Vườn là một món quà cho A-đam. Đây là một thí dụ về tình thương của Đức Chúa Trời. Và A-đam bây giờ được ban cho trách nhiệm trên Vườn này. Đó là một thí dụ khác về sự quản trị mà A-đam nhận được vào lúc Tạo thế.

Sự hiểu biết của chúng ta về Đức Chúa Trời, là Đấng Tạo Hóa hay chuyện tích về sự Sáng tạo, ảnh hưởng hay tác động những cách chúng ta chăm sóc môi trường thế nào? Tại sao sự hiểu biết của chúng ta về những điều này bảo vệ chúng ta không đi quá xa trong việc bảo vệ môi trường?

Chăm Sóc Những Sinh Vật Khác

Thi thiên 50:10 cho thấy chức quản gia của chúng ta đối với trái đất là gì?

Hãy đọc Khải huyền 4:11. Câu này rất khác thế nào với sự tin tưởng của một người vô tín ngưỡng về sự sáng tạo mà không có đấng tạo hóa?

Sự tạo nên thú vật không phải là một sự ngẫu nhiên. Đức Chúa Trời tạo nên chúng từ một chương trình hoạch định cẩn thận. Đó là ý muốn của Ngài mà thú vật có sự sống. Nguyên tắc này nên hướng dẫn chúng ta về việc chăm sóc súc vật thế nào (xin đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 23:5, 12; Châm ngôn 12:10; Lu-ca 14:5).

Khi chúng ta đối xử tàn nhẫn với thú vật, chúng tỏ có điều gì sai trong bản tính chúng ta. Nhiều tổ chức đã được thiết lập để hỗ trợ sự đối xử nhân từ với thú vật. Điều đó thì tốt.

Nhưng, đồng thời, một số người tuyên bố rằng loài người không quan trọng bằng thú vật. Vì thế, họ lý luận rằng con người không nên được đối đãi cách đặc biệt. Tư tưởng này đến từ sự dạy dỗ của thuyết tiến hóa. Những người này nghĩ rằng nếu chúng ta và thú vật chỉ cách biệt nhau bởi thời gian và cơ hội, tại sao chúng ta lại đặc biệt hơn thú vật? Một tư tưởng gia còn lý luận rằng con gà, hay con cá, có nhiều “tính người” (*personhood*) hơn là một thai nhi trong bụng mẹ hay ngay cả trẻ sơ sinh.

Các tư tưởng như vậy không được dạy trong Kinh Thánh. Loài người có một chỗ đứng đặc biệt trong chương trình của Đức Chúa Trời trên thú vật (xin đọc Sáng thế Ký 3:21; Xuất Ê-díp-tô Ký 29:38; và Lê-vi Ký 11:3).

Hãy đặt mình vào trí óc của một người tin vào sự tiến hóa. Hãy tìm những lý do tại sao bạn nghĩ thú vật nên được đối đãi không khác gì loài người. Điều này nói gì với bạn về những tư tưởng và sự tin tưởng của chúng ta ảnh hưởng bao nhiêu trên sự suy nghĩ của chúng ta?

Ngày Sa-bát Và Môi Trường

Như chúng ta đã thấy, chức quản gia nghĩa là chăm sóc trái đất cách kỹ lưỡng. Điều này liên hệ trực tiếp với sự Sáng tạo. Và quan điểm của chúng ta về sự Sáng tạo ảnh hưởng việc chúng ta cảm thấy thế nào về sự Sáng tạo.

Đối với một số người, họ lạm dụng các tạo vật để thỏa mãn những ước vọng và mong muốn của họ. Còn một số người khác thì tôn thờ loài thọ tạo (xin đọc Rô-ma 1:25). Nhưng Kinh Thánh dạy chúng ta nên có cái nhìn quân bình về sự liên hệ của chúng ta với thế giới mà Chúa đã tạo nên cho chúng ta.

Hãy đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8-11. Chúng ta thấy gì trong điều răn này về sự quản gia?

“Đức Chúa Trời đã biệt riêng ngày thứ bảy Sa-bát như sự tưởng nhớ và nhắc nhở liên tục về hành động của Ngài trong việc tạo nên thế gian. Khi nghỉ ngơi trong ngày đó, tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm làm mới lại ý nghĩa đặc biệt của mối tương giao với Đấng Tạo Hóa và sự Sáng tạo của Ngài. Việc giữ ngày Sa-bát cho thấy sự quan trọng của mối tương giao của chúng ta với tất cả môi trường.” – Phỏng trích “Chăm sóc các Tạo vật – Bản tuyên bố trên Môi trường.”

Ngày Sa-bát chỉ cho chúng ta về sự kiện là Đức Chúa Trời tạo nên chúng ta và thế giới chúng ta đang sống. Ngày đó cũng nhắc nhở rằng chúng ta không có quyền để làm bất cứ điều gì chúng ta muốn cho người khác và trái đất. Ngày Sa-bát nên dạy chúng ta rằng chúng ta là những người quản gia, và chức quản gia đem lại cho chúng ta một số trách nhiệm. Và chính điều răn đó cho thấy chúng ta nên đối xử thế nào với những người ở “dưới” quyền chúng ta.

Hãy nghĩ bạn đối xử với người khác thế nào, đặc biệt những người ở dưới sự điều khiển của bạn. Bạn có đối xử với họ cách tôn trọng, công bằng, và nhân từ không? Hay bạn lợi dụng quyền hành của mình ở trên họ? Nếu bạn làm điều thứ hai, một ngày nào đó bạn sẽ phải trả lời cho các hành động của mình.

Quản Gia Cho Sức Khỏe Của Chúng Ta

Như chúng ta thấy trong tam cá nguyệt này, chương trình của Đức Chúa Trời cho sự Sáng tạo là “tốt lành,” ngay cả “rất tốt lành.” Mọi sự và mọi người ra từ tay của Đấng Tạo Hóa một cách hoàn hảo. Không có sự đau ốm, không bệnh tật, không có sự chết. Nhưng sự tiến hóa dạy khác. Sự tiến hóa cho thấy có bệnh tật, đau ốm, và sự chết là một phần của sự sáng tạo. Nhưng những điều này chỉ đến *sau* sự Sa ngã, *sau khi* tội lỗi đến thế gian. Bối cảnh của chuyện tích về sự Sáng tạo giúp chúng ta hiểu rõ hơn sự dạy dỗ của Kinh Thánh về sức khỏe và sự chữa lành.

Hãy đọc 1 Cô-rinh-tô 3:16; 6:19, 20. Trách nhiệm của chúng ta là gì đối với Đức Chúa Trời về sự chăm sóc thân thể chúng ta?

Thân thể chúng ta là phương tiện để chuyên chở bộ óc chúng ta. Qua bộ óc, Đức Thánh Linh nói với chúng ta. Nếu chúng ta muốn có một mối tương giao với Đức Chúa Trời, chúng ta phải chăm sóc thân thể và óc của mình. Nếu chúng ta lạm dụng thân thể mình, là chúng ta tự hủy diệt cả về thể chất và tinh thần. Theo những câu này, thì việc chúng ta chăm sóc thân thể mình là trách nhiệm thiêng liêng của chúng ta. Một trách nhiệm có đầy những kết quả vĩnh cửu.

Chăm sóc sức khỏe mình là một phần quan trọng của mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời. Dĩ nhiên là có những điều chúng ta không thể kiểm soát được. Tất cả chúng ta đều có một số “gen” xấu. Chúng ta đều tiếp xúc với những hóa chất mình không biết. Và chúng ta đều có nguy cơ bị thương có thể hại cho sức khỏe mình. Đức Chúa Trời biết tất cả các điều này. Nhưng chúng ta phải làm hết sức để chăm sóc thân thể mình, được tạo nên theo hình ảnh Đức Chúa Trời.

“Các tín đồ hãy có một thái độ nghiêm túc về việc chăm sóc sức khỏe của thân thể. Họ không nên nghĩ rằng lạm dụng sức khỏe không phải là tội và sẽ không ảnh hưởng tới đời sống thiêng liêng của họ. Có một sự liên hệ rất mật thiết giữa thể chất và đạo đức. Tiêu chuẩn về sự trong sạch được nâng cao hay hạ thấp bởi những thói quen của thân thể. . . . Bất cứ thói quen nào không khuyến khích hành động lành mạnh trong thân thể thì có hại cho bản tính thiêng liêng.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Review and Herald*, 25 Tháng 1, 1881.

Những Nguyên Tắc Của Chức Quản Gia

Gia-cơ 1:17 giúp chúng ta thế nào để hiểu hơn nguyên tắc của Kinh Thánh về chức quản gia?

Chúng ta thường nghĩ rằng chức quản gia là liên quan đến tiền bạc. Nhưng chức quản gia gồm nhiều điều hơn thế nữa. Đối với tiền bạc, môi trường, hay với sức khỏe chúng ta, có những nguyên tắc về chức quản gia trung thành. Đó là những nguyên tắc có sự liên hệ với sự Sáng tạo, như được thấy trong Sáng thế Ký. Vào lúc cuối, vì Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa của chúng ta, Ngài giao cho chúng ta những món quà, và chúng ta có trách nhiệm đối với Ngài để làm những quản gia tốt.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 25:14-30 để thấy thí dụ này nói về phần thưởng của người quản gia tốt. Có sự điệp nào của thí dụ này về các nguyên tắc của chức quản gia?

“Đấng Christ giao cho các đầy tớ Ngài ‘của cải’ để chăm sóc cho Ngài. Ngài giao cho ‘mỗi người công việc của họ.’ Mỗi người có chỗ của mình trong chương trình vĩnh cửu của thiên đàng. Mỗi người phải làm việc để hợp tác với Đấng Christ cho sự cứu rỗi các linh hồn. Chỗ được sửa soạn cho chúng ta trong nhà ở trên trời thì không đặc biệt hơn là chỗ được lựa chọn cho chúng ta trên đất nơi chúng ta làm việc cho Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons*, tr. 326, 327.

Bạn làm gì với những tài năng đã ban cho mình? (Xin hãy nhớ – mọi ân điển tốt lành cùng sự ban cho trọn vẹn đều đến từ nơi cao và bởi “Cha sáng láng mà xuống” (Gia-cơ 1:17). Bạn có thể có sự lựa chọn nào để giúp bạn dùng những tài năng này hữu hiệu hơn?

Nghiên Cứu Bổ Túc: “Các môn đồ của Đấng Christ đã được cứu để hầu việc Ngài. Chúa chúng ta dạy rằng mục tiêu thật trong đời sống là phục vụ. Chính Đấng Christ là người phục vụ. Và đối với tất cả những người theo Ngài, Ngài ban cho họ luật phục vụ. Đó là hầu việc Đức Chúa Trời và phục vụ tha nhân. Ở đây Đấng Christ ban cho thế gian một mục đích cao hơn cho đời sống. Sống để phục vụ tha nhân, con người được đem vào mối tương giao với Đấng Christ. Luật phục vụ trở nên một sợi dây liên kết móc nối chúng ta với Đức Chúa Trời và với đồng loại chúng ta.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons*, tr. 326.

Đề Tài Thảo Luận:

① Một số người thế gian nghĩ rằng giá trị của đời sống không nên đo lường bằng đời sống là con người nhưng bởi người ta được hưởng thụ bao nhiêu. Họ có thể đặt nhiều giá trị trên một con vượn còn trẻ và mạnh khỏe hơn là vào một con người già nua và bệnh hoạn. Thí dụ, hãy đọc câu sau đây của Peter Singer, người Úc. Ông lý luận rằng loài người không nên có nhiều quyền lợi hơn thú vật, “Người ta nên quan tâm nhiều hơn về mọi thứ sinh vật. Thí dụ, có những người chống lại sự phá thai nhưng thường xuyên ăn thân thể của con gà, con heo, và con bê. Họ là những người quan tâm nhiều hơn đến con người hơn là thú vật. Nếu bạn so sánh thú vật với người, đôi khi thú vật dường như biết nhiều về sự sống hơn là con người.” – Phỏng trích Peter Singer, *Writing on an Ethical Life* (New York, New York: The Ecco Press, 2000), tr. 156. Dĩ nhiên, Singer là một người theo thuyết tiến hóa. Vì thế, ông tin rằng thật sự không có sự khác biệt giữa chúng ta và thú vật. Chúng ta chỉ tiến hóa khác hơn chúng. Có điều gì sai với hình ảnh đó. Là Cơ Đốc nhân, chúng ta nên trả lời sự suy nghĩ này thế nào?

② Nếu bạn có thể tìm thấy, hãy đem tới lớp toàn thể bài “Chăm sóc các Tạo vật – Bản Tuyên bố về Môi trường.” (Bản này có thể tìm được tại: adventist.org/beliefs/statements/main-stat5.html.) Nếu không, dùng phần trích trong bài học tuần này. Hãy nghiên cứu bản này liên hệ thế nào với sự Sáng tạo trong Sáng thế Ký đối với môi trường. Hãy suy nghĩ thêm: một cái nhìn đúng về sự Sáng tạo có thể bảo vệ chúng ta thế nào để không có những tư tưởng sai lầm.